

ضرورت + شاکردسازی

شیوه زندگی رهبران

راهنمای رهبران

درس پنجم: ایجاد و حفظ ارتباطی سالم

منابع کتاب مقدس برداشته شده است از ترجمه قدیم چاپ دمین می باشد.

کپی رایت ۲۰۱۹، تمامی حقوق متعلق به ترانس ورلد رادیو کانادا می باشد. شما می توانید از این منبع به صورت رایگان استفاده کنید تنها برای یک هدف، رساندن کلام خدا به دیگران. هر نوع استفاده شخصی برای کسب درآمد از این منبع غیر قانونی خواهد بود. برای اطلاعات بیشتر لطفا با ما تماس بگیرید . www.discipleshipessentials.org/licensing

مقدمه

این درس بخشی از سری دروس الزامات شاگردی، تحت عنوان شیوه زندگی رهبران می باشد. عدم رشد کافی در رهبران غالباً موجب می شود که مسیحیان قصور نموده و از خدمت خود غفلت کنند. یک رهبر مسیحی باید این موارد را جدی بگیرد، چونکه شاگردی مستلزم این است که ما در شباهت مسیح رشد کنیم. در این مقاله به بررسی پاره‌ای از ویژگی‌های مسیحی می‌پردازیم که لازمه خدمت و رهبری می‌باشند. بنابراین نگاهی خواهیم داشت به تعلیمات کتاب مقدس. در مورد این ویژگی‌ها و امثال عیسی و سایر موارد مربوطه. یک شخصیت خدائی می‌بایست نشانه زندگی تمام پیروان مسیح، و مخصوصاً کسانی باشد که در موضع رهبری قرار دارند و دیگران را رهبری می‌کنند.

گروه موردنظر برای این دروس مسیحیانی می‌باشند که در ایمان خود رشد کرده و مشتاق خدمت به خدا می‌باشند. این درس‌ها مخصوصاً برای کشیشان، رهبران کلیسا، مربیان و معلمان بسیار مؤثر می‌باشند، اما در ضمن هرکس که بخواهد در ارتباط با خداوند رشد کند، می‌تواند از این درس‌ها، استفاده نماید.

راهنمایی رهبران به منظور کمک به شما به عنوان رهبر به جهت آمادگی شما، نوشته شده است. از این درس‌ها می‌توان همراه با سایر موارد الزامات شاگردی در شبکه

www.shagerd.org استفاده نمود.

شیوه زندگی رهبران

درس پنجم: ایجاد و حفظ

ارتباطی سالم

هدف از این درس بررسی روابط مناسب در زندگی رهبران، و چگونگی ایجاد و بقای این رابطه می باشد.

راهنمایی برای رهبران: این درس مانند سایر دروس از این سری پر از پیشنهادات مفید برای کشیشان، مشایخ، معلمان و رهبران تازه‌کار در کلیسا یا در خدمات مسیحائی، می‌باشد. در این درس‌ها گروه بزرگی از رهبران موفق مسیحی در بخش‌های مختلف جهان مورد مطالعه قرار گرفته و برخی نیز تجارب خود را با ما در میان نهاده‌اند. این تجربیات و واکنش‌ها در آخر هر درس تحت عنوان «توصیه رهبران به رهبران» آمده‌اند که شما می‌توانید آنها را بین شرکت‌کنندگان توزیع کنید و یا به طریق دیگری از آنها در درس‌هایتان استفاده کنید. تجارب شما بهترین درس برای شرکت‌کنندگان است. در این درس مخصوصاً شاید مایل باشید که به بعضی از روابط که در امر رهبری شما را کمک کرده‌اند، اشاره کنید و یا از سایر رهبران برای بیان تجربیات خودشان دعوت کنید. شرکت‌کنندگان می‌توانند از تجربیات و حکمت شما بهره‌مند شوند! حتی اگر شما چنین احساسی را نداشته باشید. روراست بودن برای بنای یک ارتباط سالم با آنها مؤثر واقع خواهد شد.

مقدمه

- دو یا سه مورد از سؤالات زیر را از شرکت‌کنندگان بپرسید.
- ◆ مهم‌ترین روابط شما در زندگی چه می‌باشند؟ چنین روابطی چه بهره‌وری‌هایی برای شما داشته‌اند؟ و چگونه موجب پیشرفت شما شده‌اند؟
 - ◆ یک دوستی چگونه شروع می‌شود؟ چه مواردی آن را پایدار می‌کند و چه مواردی آن را تخریب می‌کند؟
 - ◆ چرا حفظ یک ارتباط ارزشمند برای رهبران مشکل است؟ چرا روابط ارزشمند و مهم می‌باشند؟ آیا شما فردی منطقی هستید، و یا از آن دسته افرادی هستید که معمولاً آنها را «مردمدار» می‌نامند و یا اینکه جایگاه بیشتری برای سیستم‌ها، روابط و ابزار لازم برای پیشرفت قائل می‌باشید؟
 - ◆ مرشد یا ناصح چه نقشی در زندگی شما بازی می‌کنند؟ بزرگترین درسی که از کسی فرا گرفته‌اید چیست؟

مطالعه و آموزش

- ◆ اهمیت مردم: زندگی یک رهبر گاهی اوقات آمیخته با تنهایی است. غالباً در میان کسانی که شما را به عنوان رهبر خود می‌شناسند، مشکل است بتوانید منیت واقعی خود را پیدا کنید. رهبری یعنی نفوذ، یعنی توانائی هدایت مردم و وا داشتن آنها به پیروی از خود، مردم در زندگی رهبر، پیروان او تلقی می‌شوند - کسانی که جویان حکمت، هدایت و معرفت می‌باشند. اما این مورد غالباً یک ارتباط یکطرفه است. رهبران در زندگی خود نیاز به مردمی دارند که آنچه را که می‌آموزند، به دیگران تعلیم دهند.
- ← رهبری نیاز به پی‌گیری دارد: عبارت پی‌گیری اشاره به ارتباط مستمر با شاگردان است که شامل منافع برای طرفین ارتباط می‌باشد. ارتباط با مسیحیان دیگر برای رهبران امری ضروری و مهم است. رهبران بدون مردم کم‌تر رشد می‌کنند و احتمالاً

دلسرد خواهند شد.

← آهن، آهن را تیز می‌کند: همه ما می‌خواهیم رهبر خوبی باشیم. زندگی، خدمت و کلیسا، همگی به ارتباط برمی‌گردند! در کتاب امثال ۱۷:۲۷ می‌خوانیم که «آهن، آهن را تیز می‌کند، همچنان مرد روی دوست خود را تیز می‌سازد.»

○ وقتی دو تیغه به هم سائیده شوند، یکدیگر را تیز می‌سازند، به همین ترتیب دو نفر می‌توانند از طریق ارتباطی دوستانه و نزدیک یکدیگر را تشویق و بنا کنند. واقعیت اینست که سوهان آهن را تیزتر می‌کند و به همین ترتیب کسانی که با ما متفاوت می‌باشند می‌توانند ما را به چالش بکشند و ما را به طریقی مثبت تیز سازند، حتی گرچه شخصیت آنها ممکن است گاهی اوقات ما را بیازارد!

○ وقتی چاقو، چوب را می‌تراشد، می‌تواند از چوب چیز مفیدی بسازد، اما خودش هم کُند می‌شود. اگر بخواهد که همچنان تیز باقی بماند، باید به چیزی سخت‌تر از خودش سائیده شود. بدین دلیل است که یک ارتباط دوستانه خوب - حتی بین زن و شوهرها - برای هر رهبری لازم است. ویژگی‌ها و توانائی‌های ما در هدایت، در قالب چنین ارتباط دوستانه‌ای پیشرفت می‌کند و کُند نمی‌شود.

◆ مهم‌ترین ارتباط برای رهبران: اگر می‌خواهید رهبر بهتری باشید، نیازمند ارتباطی مناسب با کسانی هستید که شما را پیروی می‌کنند.

موارد زیر لیستی از ارزشمندترین روابط در زندگی هر رهبری می‌باشند.

← خانواده: خدا خانواده را به ما ارزانی داشته است تا ما را دوست بدارند و حمایت کنند. افراد مجرد هم تحت حمایت والدین و برادران و خواهران خود، برکت می‌یابند. کسانی که ازدواج کرده‌اند توسط همسرانشان تشویق می‌شوند. ارتباط خانوادگی خود را حفظ و غنا ببخشید. اگر اعضای خانواده شما ایماندار نیستند، انجیل را به آنان بشارت دهید و دعا کنید که خدا دل‌های آنها را به خود متمایل سازد.

○ موسی تحت تعلیم پدرزنش، قرار داشت (خروج فصل ۱۸).

○ صغورا همسر موسی، وقتی که موسی در اطاعت از خدا قصور ورزید، او را

سرزنش کرد (خروج ۴: ۲۴-۲۷).

○ مریم و مرتا در بیت عنیا با هم عیسی را خدمت نمودند، و از او تعلیم گرفتند (لوقا ۱۰: ۳۹-۴۲).

○ خانواده ایوب او را در ایام مصیبت‌هایش تسلی می‌دادند (ایوب ۴۲: ۱۱).

○ شوهران و زنان یکدیگر را دوست دارند و یکدیگر را تسلی می‌دهند و به یکدیگر خدمت می‌کنند (امثال ۳۱: ۱۰-۱۲؛ پیدایش ۲: ۱۸ و ۲۴: ۶۷).

← **دوستان:** خدا دوستانی را بر ما ارزانی داشته است که دارای علائق و اهداف مشترک می‌باشیم. دوستان به صورت متقابل یکدیگر را احترام می‌گذارند و هدایت می‌کنند. دوستان در لحظات سخت و آسان زندگی همراه شما هستند. آنها در شادی و اندوه شما شریک هستند، حرف شما را گوش می‌دهند و شما را تشویق می‌کنند.

○ دوستی داود و یوناتان نمونه‌ای از یک ارتباط بسیار صمیمانه است. آنها همدیگر را حفاظت و کمک می‌کردند و به یکدیگر ایمان داشتند و اهداف مشترکی با هم داشتند (اول سموئیل ۱۸: ۱-۴ و ۱۹: ۱-۹ و ۲۰: ۱-۴۶).

○ دوستان داود کسانی بودند که او را حمایت می‌کردند، و توقعی از او نداشتند (اول تواریخ ایام ۱۷: ۱۲؛ دوم سموئیل ۱۶: ۱۶).

○ دوستان ایوب، اول او را تسلی می‌دادند (ایوب ۲: ۱۱-۱۳). هرچند که آنها از ایوب انتقاد و او را محکوم می‌کردند، حداقل در اوج تنهائی و اندوهش در کنار او بودند.

○ دوستان می‌توانند متقابلاً یکدیگر را تشویق کنند (عبرانیان ۱۰: ۲۴-۲۵؛ رومیان ۱: ۱۲).

○ دوستان خوب مواظب ما هستند، ما را اصلاح می‌کنند، حتی سرزنش و توبیخ آنان برای ما مفید است و منتهی به شفای ما می‌شود (امثال ۲۷: ۵-۶).

○ کسانی که وقت خود را با آنان می‌گذرانیم، بر زندگی ما اثر می‌گذارند. به همین دلیل گزینش دوستان خوب بسیار مهم است (امثال ۱۳: ۲۰ و ۲۲: ۲۴-۲۵)

← **همکاران مشاور:** علاوه بر خانواده و دوستان، ما نیازمند همکارانی هستیم که ما را نصیحت کنند. همکاران مشاور، مشکلات و چالش‌های زندگی ما را می‌دانند و می‌توانند رهنمود و توصیه‌های لازم را به ما بدهند. شما به عنوان رهبر ممکن است همکارانی مثل معلمان، مشایخ، کشیشان و ناظران داشته باشید که می‌توانید به حکمت و دیدگاه‌های آنها، اعتماد داشته باشید.

○ در امثال ۲۲:۱۵ می‌خوانیم که بدون مشورت طرح‌ها شکست می‌خورند، و امثال ۵:۱ می‌گوید که مرد حکیم هم نیاز به هدایت دارد و در امثال ۶:۲۴ می‌خوانیم، حکمت در کثرت مشورت دهندگان است.

○ اعتماد نهائی ما نباید به مردمی باشد که ما را اندرز می‌دهند، بلکه فقط به خدا باشد که از طریق آنها سخن می‌گوید و برای کمک به ما، از آنها استفاده می‌کند.

○ بعضی اوقات شنیدن دیدگاه‌های دیگران در مورد مقابله با مشکلات می‌تواند دیدگاه‌های گناه‌آلودمان را بر ما نشان دهد. در حالیکه ممکن است به سادگی خود را فریب دهیم که داریم درست عمل می‌کنیم، طرح مشکل نزد دیگران به ما کمک می‌کند تا روشن‌تر آن را ببینیم.

← **مرشدان:** اگر می‌خواهید کسی را انتخاب می‌کنید تا مرشد (ناصح) شود، کسی را انتخاب کنید که شخصیت او مورد تأیید شما باشد، کسی که دارای تجربه در امر رهبری باشد و کسی که بتوانید به او اعتماد کنید. آنها مرشدان روحانی هستند که می‌توانند شما را در رشد ایمان و شناخت خدا، یاری کنند. کسی که در حرفه خود رهبر است می‌تواند شما را کمک کند تا مهارت‌های لازم را به دست آورید.

○ در امثال ۲۰:۱۹ می‌خوانیم وقتی نصایح را گوش دهیم و رهنمودها را بپذیریم، دارای حکمت می‌شویم. ما می‌توانیم از کسی که مرشد است این رهنمود را دریافت کنیم. این ارتباط مستلزم ملاقات منظم با او برای برخورداری از رهنمودهای او و فروتنی برای آموختن است، و پاداش این فروتنی فراوان است.

○ موسی و یوشع نمونه‌ای از ارتباط مراد و مرید در کتاب مقدس می‌باشند. موسی چه در کار و چه در شخصیت الگویی برای یوشع بود. او به یوشع مأموریتی مهم داد تا انجام دهد (خروج ۱۷:۹). یوشع خادم موسی نامیده شد، اما در طی خدمت مهارت‌ها و اطمینان لازم را برای اینکه خودش شخصاً رهبر شود، آموخت. موسی اجازه داد که یوشع با او همکاری کند تا برای رهبری دیگران آماده شود و وظایف خطیری به او محول نمود تا قابلیت رهبری را به دست آورد (خروج ۲۴:۱۲-۱۴؛ اعداد ۲۷:۱۵-۲۳؛ یوشع ۱:۱-۳).

○ پولس رسول (که قبلاً نامش شاول بود) مرید برناباس واعظ و پیرو وفادار عیسی بود. برناباس در ارتباط مراد و مریدی فرصتی برای پولس ایجاد نمود که مورد تأیید سایر مسیحیان قرار گیرد. پولس و برناباس مدتی همراه هم به خدمت پرداختند و در خدمت خود، کاملاً وفادار بودند (اعمال ۹:۲۶-۲۸ و ۲۲:۲۶ و ۱۳:۲).

○ ارتباط مراد و مریدی، هدفمند است و موجب بلوغ روحانی می‌شود. این جریان می‌تواند از طریق ارتباط منظم، بازتاب اعمال مرشد در عمل، و تربیت شدن در سطح خاصی متجلی شود. مرشدان، راهنمایان، مربیان و معلمان هستند. آنها نمی‌توانند هر مشکلی را حل کنند، بلکه عامل مؤثری در رشد رهبری می‌باشند.

← شاگردان: آموزش پیروان مخصوص برای پذیرش مسئولیت می‌تواند مهارت شما را در امر تعلیم و رهبری افزایش دهد. داشتن شاگردان، مخصوصاً جوانان از طریق انتخاب تنی چند از افرادی که علاقمند به رشد روحانی و دارای ظرفیت رهبری می‌باشند.

○ عیسی اکثراً چیزهایی را به شاگردانش می‌آموخت که برانبوه مردم آشکار نبود. او برای ادامه رسالتش روی شاگردان حساب می‌کرد، و اوقات و انرژی زیادی صرف تربیت آنها نمود. او قدرت خود را به آنان نشان داد، آنها را تعلیم داد، و سپس آنها را فرستاد تا دیگران را همانطور که خودش تعلیم می‌داد، تعلیم دهند (متی ۱۱:۱؛ لوقا ۹:۱-۳).

○ ایلای نبی از دو طرف مورد تهدید قرار گرفته بود و در خدمت خود مأیوس شده بود و احساس تنهائی می‌کرد. خدا با بر برقراری ارتباطی دوستانه بین او و الیشع، او را آرامش بخشید (اول پاشاهان ۵:۱۹-۴ و ۱۹:۱۵-۲۱؛ دوم پادشاهان ۲:۱۵-۱۶). الیشع برای مشارکت با ایلایا و تسلی دادن او، درس‌های زیای از او آموخت.

○ پولس مرشد تیموتاوس بود. پولس تیموتاوس را بسیار دوست داشت، ارتباط آنها مشابه ارتباط پدر و پسر بود. ضمن اینکه تیموتاوس در ایمان و رهبری رشد می‌کرد، پولس هم او را در خدمتش تشویق می‌کرد (اول تیموتاوس ۲:۱؛ رومیان ۱۶:۲۱؛ فیلیپیان ۲:۱۹-۲۱).

○ ما رهبران باید همیشه پولس برای تیموتاوس و تیموتاوس برای پولس باشیم. ما باید شاگردان را تعلیم دهیم و از مرشدان خود درس یاد بگیریم، بدین ترتیب ایمان و شناختی که طی رهبری تحصیل می‌کنیم، از نسلی به نسل دیگری منتقل می‌شود.

← **حامیان:** فرصت‌هایی در طول خدمت برای ما پیش می‌آیند که نیازمند حمایت پیروان می‌شویم. نقش آنها در این فرصت‌ها این است که ما را تشویق کنند و وقتی ضعیف می‌شویم، ما را سرپا نگهدارند، و ما را در مسیر دستیابی به رؤیایمان حفاظت کنند. آنها برای ما دعا می‌کنند و از راه‌های عملی ما را خدمت می‌کنند و حتی از ما دفاع می‌کنند. این عزیزان را خدا به ما داده است. شما چگونه می‌توانید بدین طریق رهبران خود را کمک کنید؟

○ موسی می‌خواست رهنمودهای خدا را در رابطه با جنگ با عمالیق رعایت کند، ولی به اندازه کافی قوی نبود. هارون و حور وقتی موسی خسته می‌شد، دستان او را بالا نگه می‌داشتند (خروج ۱۷:۱۲). وقتی شما دلسرد می‌شوید، چه کسی شما را تشویق می‌کند و سرپا نگه می‌دارد؟ چه کسی شما را در رسیدن به اهداف و بنای ایمانتان کمک می‌کند؟ یوناتان در جنگ با اسرائیل شهادت کافی نداشت، اما سلاح‌دارش او را تشویق می‌کرد که پیش برود و به او قول داد تا پای جان از او دفاع می‌کند (اول سموئیل ۱۴:۸-۱). توجه داشته باشید اگر چنین یآوری می‌داشتید که بارهای شما را

حمل می‌کرد و شما را تشویق می‌کرد، چقدر در زندگی شما اثرگذار بود!

← **مخالفت‌ها:** هر رهبری که به موارد مهمی بپردازد با چالش‌ها، انتقادات و مخالفت‌ها روبرو می‌شود. یک رهبر خوب به جای پرهیز از مواجهه با چنین مخالفت‌هایی، دیدگاه کسانی را که متفاوت از او می‌اندیشند گوش می‌دهد. گاهی اوقات خدا از مخالفت‌ها برای فروتن ساختن ما استفاده می‌کند.

○ خدا گاهی اوقات به دلیلی کسی را به مخالفت با ما برمی‌انگیزد. خدا شمععی را به مخالفت داود فرستاد (دوم سموئیل ۱۶:۷-۱۴).

○ دشمنان مهارت‌های ما را تشدید می‌کنند، ما را برآن می‌دارند تا با استدلال از شخصیت خود، دفاع کنیم و ما را در ارزیابی گزینش‌هایمان صادق می‌سازند. به چالش کشیده شدن در نظر افرادی که متفاوت با ما فکر می‌کنند، شخصیت ما را قوی می‌سازد (رومیان ۵:۳-۵).

○ هرگاه مورد آزار قرار می‌گیریم، خداوند ما را متبارک می‌سازد (اعمال ۵:۴۱؛ اول پطرس ۴:۱۴).

○ گاهی اوقات مخالفان، حقایقی را که دوستان جرأت گفتنش را ندارند، به ما می‌گویند (امثال ۲۷:۵-۶ و ۱۰:۱۷).

○ محصور بودن در میان هم‌فکران، کمکی در جهت گزینش‌های بهتری به ما نمی‌کند. گاهی اوقات نیازمند افراد شجاعی هستیم که ما را به چالش بکشند!

◆ **روابط را ارج بگذارید:** هر یک از روابطی که قبلاً بدان‌ها اشاره کردیم، به زندگی یک رهبر ارزش می‌بخشند. وقتی چنین روابطی سالم و متعادل باشند، رهبر احساس تنهایی نخواهد کرد و بدون حمایت دوستان و مشاوران دانا، تصمیمی نمی‌گیرد. برقراری ارتباط مستلزم زمان و تلاش است. انواع روابط را در زندگی خود، ارج بگذارید. برای این کار باید:

← **دعا کنید:** دعا کنید تا خدا افرادی را در زندگی شما وارد کند که هم اینک به آنها نیاز دارید، و اهمیت آنها را درک نمائید.

← **مراقب باشید:** توجه داشته باشید به کسانی که شما را وفادارانه پیروی می‌کنند و به حکمت آنها اعتماد دارید. به دنبال کسانی باشید که باورهای خدادادی دارند. با دادن مسئولیت‌هایی به آنان و تحکیم دوستی با آنان، به آنها نزدیک شوید، خدا کسانی را که بدانها نیاز دارید، وارد زندگی شما خواهد نمود، اما شما باید آنها را تشخیص دهید.

← **بزرگداشت:** وقتی خدا افراد خاصی را وارد زندگی شما می‌نماید، آنها را گرمی بدارید و به عنوان یک دوست ارزشمند با آنها رفتار کنید. آنها «ابزاری» برای مجهز نمودن شما برای خدمت نمی‌باشند. بسیاری از روابط طرفین را منتفع می‌سازند. بسیاری از روابط در خدمت شما می‌باشند.

◆ **تحکیم دوستی:** روابط سالم و مفید به حال رهبران باید عملاً تحکیم شوند. روابط سالم شایسته تداوم می‌باشند. مردم وقتی شما را پیروی می‌کنند که بدانند مواظب آنها هستید. موارد زیر ویژگی‌های یک ارتباط سالم می‌باشند:

← **قابل اعتماد باشید:** وقتی شما کسی باشید که حرف و عملش یکی است، شخص امینی باشید، مردم به شما اعتماد و نمونه شما را پیروی می‌کنند. شما می‌توانید قابل اعتماد بودن خود را با حفظ اسرار و نظارت‌های مناسب، نشان دهید. (خروج ۱۸:۲۱؛ امثال ۱۱:۱۳)

← **رعایت حرمت دیگران:** حفظ حرمت دیگران یکی از مهم‌ترین اقدامات برای توسعه و تحکیم روابط است. اگر دیگران را تشویق کنید و ارزش آنها را تشخیص دهید، مردم در کنار شما احساس راحتی می‌کنند. رهبرانی که برای شناخت دیگران وقت می‌گذارند و قوت‌هایشان را تشخیص می‌دهند، حامیانی وفادار و دوستانی امین هستند! حرمت فرادستان و فرودستان خود را رعایت کنید، و با هرکسی با احترام رفتار کنید (فیلیپیان ۲:۳؛ اول تسالونیکیان ۵:۱۲-۱۴).

← **مراعات محدودیت‌های سالم:** محدودیت‌ها خطوط راهنمایی هستند که مرزها را مشخص می‌کنند تا ما فرصت کافی را برای ملاقات با کسانی که برای ما مهم می‌باشند،

داشته باشیم. ملاقات با دیگران مهم است، ولی عاقلانه‌تر اینست زمان و مکان خاصی بدان اختصاص دهیم. اگر شما دائماً مردم را ملاقات کنید، خسته می‌شوید، چون شما هم مانند آنها نیاز به استراحت دارید! عیسی هم غالباً اوقاتی را به خلوت با دوستان خاصش، اختصاص می‌داد (متی ۲۶:۳۶-۳۸).

← **محبت ایثارگرانه:** محبت دیگران را در جایگاه اول قرار می‌دهد. در محبت است که روابط قوی ایجاد می‌شود. آیا شما در مقیاس اول قرنتیان فصل ۱۳ دیگران را محبت و خدمت می‌کنید؟ وقتی ما دیگران را محبت کنیم و آنها را خدمت کنیم بیشتر متمایل به شنیدن سخنان ما می‌شوند. محبت پذیرش مردم است در آنچه که می‌باشند و در هر جایگاهی که قرار دارند. محبت عطف توجه به جزئیات زندگی مردم و نیازهای آنان است.

← **استفاده از زمان:** روابط قوی مستلزم صرف اوقات منظم با هم است. به دنبال راه‌هایی باشید که از زمان خود استفاده بهینه بنمائید. وقتی زمان خود را با مردم بگذرانید از منافع هم بهره‌مند خواهید شد، در خدمت و رهبری و در ملکوت خدا رشد می‌کنید. وقتی اوقات شما برایتان ارزشمند باشد، از زمان خود حکیمانه استفاده خواهید کرد (یوحنا ۳:۲۲؛ متی ۱۷:۱).

← **نتیجه‌گیری:** یک رهبر در بنای خدمتی سالم، ملکوت خدا را گسترش می‌دهد و دیگران تشویق و تأیید می‌کند و دعوت خدا را در زندگی آنان تحقق می‌بخشد. رهبری یک ارتباط است. شما بدون داشتن پیروان، رهبر نیستید. شما باید روابطی را تحکیم بخشید که بهترین نتیجه دلخواه را چه در رشد شخصی زندگی و خدمت، منجر به گسترش ملکوت خدا بر روی زمین شود.

بحث و تبادل نظر

◆ از هفت نوع روابط مذکور در این درس، کدام یک را اینک در زندگی خود دارید؟ از کدام یک بیشتر محروم هستید و از کدام یک بیشتر برخوردار؟

◆ چه زمانی در موضع رهبری حامی کسی شده‌اید؟ آیا به کسی گفته‌اید که با تمامی دل و جان خود، همراه او هستید؟ بار چه کسی را از طریق حمل بارهایش بر خود، سبک کرده‌اید؟

◆ به نظرتان مشکلترین چیز برای رشد یک رابطه چه است؟

◆ چه عواملی موجب استرس بین رهبران و پیروان می‌شوند؟ و برای گریز از آنها چه باید کرد؟

◆ هم اینک در زندگی خود از چه نوع ارتباطی غفلت کرده‌اید؟ برای برقراری چنین ارتباطی چکار می‌توانید انجام دهید؟

دعا

درس را با دعا تمام کنید. دعا کنید تا تک تک شرکت‌کنندگان متوجه ارزش روابط درست در زندگی خود بشوند. دعا کنید تا صادق و با خود و دیگران روراست باشند. دعا کنید تا تک تک آنان با روابط سالم متبارک شوند و در خدمت خود، احساس تنهایی نکنند و حضور دیگران به عنوان هدیه‌ای از سوی خدا خوش‌آمد بگویند. دعا کنید تا محبت آنها هرچه بیشتر افزوده شود و از طریق محبت به دیگران ملکوت خدا، رشد کنند.

توصیه رهبران به رهبران

نقل قول‌هایی از رهبران گذشته و کنونی در رابطه با روابط سالم

«من با انتخاب افراد کمتری تصمیم گرفتم رهبری خوبی را پیش بگیرم و این مهم را در نظر داشتم که نمی‌توانم به همه مردم کمک کنم و مخصوصاً تلاش کردم تا در خدمتی که بدان دعوت شده‌ام، پیشرفت کنم. مثلاً خدمت به اعضای کلیسا، که واعظ آماده‌ای باشم و خود را ملزم ساختم تا در اختیار کسانی باشم و به کسانی کمک کنم که به من اعتماد کرده‌اند و باید در روابطم نسبت به اعضای کلیسا امین و وفادار باشم.»

میخائیل - کشیش

«برقراری روابط زمان می‌برد. شما نمی‌توانید یک ارتباط سالم را بدون در نظر گرفتن مواردی که آن را غنا می‌بخشد، انتظار داشته باشید! چنین روابطی اگر در تحکیم آنها هدفمند باشیم رشد می‌کنند. رشد دوستی مستلزم محبت ایثارگرانه است. برای جذب حامیان، باید مردم را تشویق کنیم و رویای خود را با آنان در میان بگذاریم. مردم بخشی از آنچه که ما انجام می‌دهند، نمی‌باشند، بلکه کانون آن می‌باشند.»

آدل - خادم مسیحی

«یکی از ضعف‌های من این بود که برنامه‌ها را مهم‌تر از مردم تصور می‌کردم و لازم بود روی این مشکل کار کنم. همیشه گروه کوچکی خواه در میان همکاران و دوستان نزدیکی بودند که با آنها کار می‌کردم. با هم در خانه من و یا در خانه آنها با هم

ملاقات می‌کردیم، و این ملاقات‌ها من و همسر من را به وجد می‌آوردند. حتی تعداد کمی از دوستان با هم می‌توانند ارتباطی عمیق در سطح شخصی داشته باشند.»

دیوید - کشیش

«من ایمان دارم که روابط خوب، بیشتر از هر چیز دیگری رهبری را تعیین می‌کنند. توانایی شکل دادن و پایدار کردن روابط سالم، با محبت و صادق مهم‌ترین اصل در رهبری است. عیسی مرد تا آن را به ما نشان دهد و زنده است تا نظم‌ینش کند. برای همیشه.»

جان، رهبر مسیحی

«من ایمان دارم خداوند روابط مرا حفظ می‌کند. اگر او از من می‌خواهد که مردم را هدایت کنم، پس دل‌های آنها را بر می‌انگیزد تا مرا متابعت کنند و به کلام خدا که به آنها تعلیم می‌دهم، گوش بسپارند. خدا رهبری مرا همانطور که رهبری موسی را حفاظت کرد، حفاظت می‌کند. من برای افراد تحت تعلیم دعا می‌کنم. برای استجابات دعاهایشان دعا می‌کنم و مواظب آنها هستم، سعی می‌کنم نسبت به آنها مهربان باشم. من همچنین مواظب موقعیت روحانی آنها می‌باشم و سعی می‌کنم آنها را دعوت به اعتلای روحانیت کنم. اگر بتوانم کاری مادی برای آنها انجام دهم، دریغ نمی‌کنم و مطمئنم آنها، این را می‌دانند! مهم‌ترین روابط من، رابطه با شوهرم است. ما هر روز با هم دعا می‌کنیم و تحولات زیادی در زندگیمان ایجاد شده است. ارتباط درجه دوم من، با کلیسا و حوزه خدمت می‌باشد.»

شاوانا - رهبر مسیحی

«احتمالاً من بیشتر از آنچه که از مرشدم می‌آموزم، از بنا نمودن شاگردانی که دارم، می‌آموزم، اما سعی می‌کنم این دو ارتباط را در زندگی حفظ کنم. ارتباط مراد و مریدی و شاگرد معلمی هر دو سطوحی از ضعف‌هایم را بر من نشان می‌دهند و مرا از راه‌های مختلف تشویق می‌کنند تا قوی شوم. علاوه بر آن، مشایخ کلیسای من بهترین حامیان من و دوستان عزیزم می‌باشند و بدون آنها خدمت من ثمربخش نخواهد بود.»

جووان - کشیش